

Petra Lindholm på Galleri Magnus Karlsson

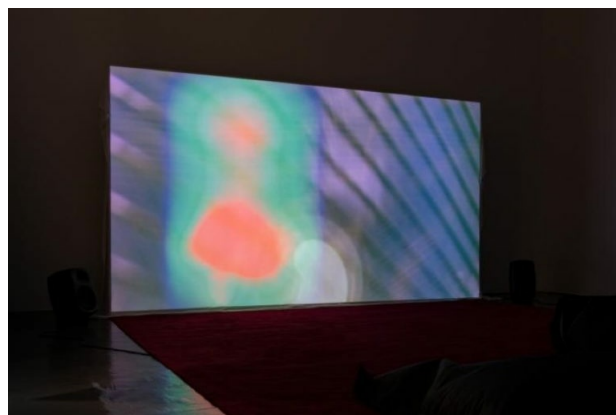
konsten.net/petra-lindholm-pa-galleri-magnus-karlsson-3

Emma Warg

Jag läser ibland texter bakifrån och jag tycker om att gå vilse. Petra Lindholms utställning tar upp två rum i galleriet och jag gjorde som jag gör ibland när jag läser, gick till det inre av de två rummen först och såg verken i omvänd ordning.

Det nedsläckta rummet tas upp av ett enda verk, *Bystanders*, en film som sköljer bilder över mig och det är som att bevittna ett slags skapelseprocess. Solen i filmen är inte knappålsstor och avlägsen som den tycks vara i verkligheten, den fyller nästan hela den stora duken och multiplicerar sig, blir flera. Jorden roterar för fort hinner jag tänka innan solen ser ut att brinna upp inifrån, ett svart hål blir till ett ögas pupill som slukar sin betraktares blick. Kameran fokuserar ränderna i iris som omger pupillen och förvandlas till en vanlig bordsfläkt – som om allting har ett öga. Nu tar ränderna över och jag förflyttas från en sol jag placerat i Kalifornien till kraftledningar mot en himmel på fjället. Musiken upplever jag till skillnad från bilderna i filmen mer retoriskt frågande utan behov av svar. Men inte hela tiden, ibland blir den svallande och sömlös, som det märkvärdiga flöde av varseblivning bilderna framkallar.

Petra Lindholm, *Bystanders*, 2019

Jag tycker som sagt om att gå vilse, kanske inte på fjället men i stora europeiska städer där möjligheten att ge upp och vika ner sig i en taxi finns. Att betrakta filmen är lite som att vara vilse tillsammans med konstnären som söker efter mönster och ledtrådar för att kanske hitta hem, kanske inte. Ränderna blir till mittlinjer på en väg och utvecklas vidare till räcken på en bro, vi rör oss framåt och inåt på samma gång. Ömma bilder av jorden slår ut på filmduken och vår planet ser transparent och bräcklig ut med atmosfären som ett omslutande men opålitligt skal. Virvelstormen bekräftar bilden av oberäknelighet och orkanens öga möter mitt.

Petra Lindholm, installationsvy Galleri Magnus Karlsson

Sara Lidman skrev att "varje löv är ett öga" som för att frammana en ny ordning. Petra Lindholm verkar vilja uppmana betraktaren att inte väja för den icke-mänskliga blicken utan möta den. Både utställningstiteln och dess verk berättar om ett förändrat tillstånd. Filmen *Bystanders*, åskådare, verkar handla om att låta förändringarna förändra dig; se solen, se jorden, se dig själv och ställ frågan – vem betraktar vem? Tanken på elementen och omgivningen som våra åskådare kan kanske aktivera ett annat, nytt förhållningssätt.

När jag stiger ut ur det bakre rummet, möts jag av vad jag vid första anblick uppfattar som målningar. Det spelar i sig inte så stor roll – jag är redan vilse – men det visar sig vara textila verk. Lager av organza i olika färger har lagts på varandra och bilder har skrapats och skurits fram. Lystern i tyget påminner om olja på duk och motiven har förseglats med lim. I sviten med titeln *Book of Changes* är färgskalan mjuk i ökenvarma pasteller. Fragmenten

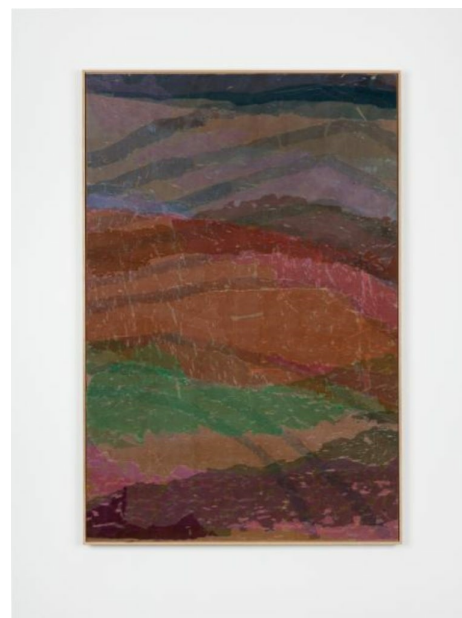
bildar en helhet och framskrapandet av deras djupare lager får mig att tänka på Andreas Erikssons målningar.

Inte så att deras verk liknar varandra men varken Eriksson eller Lindholm nöjer sig med att visa upp landskap, de leder betraktaren in i elementen. Lager läggs intill och på varandra i sjok som minne och tid. Jag är glad över att ha tagit in utställningen i omvänd ordning, filmens bilder följer med och öppnar en sluss av intryck mellan rummen. Motiv och ett slags rörlighet från filmen återfinns i de textila verken. Att två så olika tillvägagångssätt som film och textila verk kan behärska samma måleriska och kraftfulla uttryck är imponerande.

Det finns lika många lager av innebörd i utställningen, som det finns lager av tunna tyger i de textila verken. När jag ser filmen och tittar på "tygmålningarna" tänker jag på de stora och hotfulla klimatförändringar vi står inför – med höjd temperatur som en feber, den innebörden är för mig utställningens omslutande hölje. Likt vår egen hud som måste vara tunn nog för att släppa igenom och stark nog att inte brista.

Emma Warg

Foto: Galleri Magnus Karlsson, Fredsgatan 12. Utställningen pågår 11 januari – 8 februari 2020

Petra Lindholm, (Book of Changes)
Earth, 2019